

Formació del pensament il·lustrat.

Idea essencial naturalista, individualisme, empirisme format
Crisi final a. XVII.

Pero aquesta crisi no havia produït de moment greus canvis in-
tel·lectuals:

Monnet que ha recollit diferents idees diu que les obra més llepides
no són les dels tractadistes polítics:

Fenelon es imèdit i quasi desconegut Fracastor

Locke

Pufendorf

Le Rousseau

pero no es poden comparar de Bruyere.

} no són més aquestes autèntiques

En canvi més difusió idees religioses:

Saint Remond començ 50 edicions fent a 1705

Fonbenelle " 12 " a 1686 a 1724

Bayle " 7 " de l'alta als cometa

} Diccionari per una mitat biblioteques

Grupament de joves liberals a salons

de Temple
de Secour

Maison de Lanclot

Mme de La Sablière

Mme de Houlières

Conclusió reduint nombre nova gent a uns quants - potser centinars.
Però hi ha ferment; l'atac és local i superficial

En definitiva Europa anava entrar nova època.

Actitud crítica davant passat

Als escriptors del començament segle XVIII i ministeris en abast: ara es nova generació que amplia l'obra:

A Els trobem en recursos dels viatgers que venen al país i s'or-
penen del seu estat. Llegenden les cartes de Marana.
El principal es Monsieur Quien i la seva Carta perses (1721). Obra
d'un intel·lectual que dóna tota la Tradició per un punt de
vista europeu. Anava abast cultura, menys abast política.

B

Després Swift. Viatges de Gulliver (1726).

Critica del Yahú. Són els homes.

C

Gent que va a fora ^{que critica el mateix marc.}

John Gay. The Beggar's Opera (1728). Obr. Peachum
i el seu gang. Replia comèdia italiana, però baixos
fons, i, a més, crítica noblesa i vida política.

Parini El matris - El messaggero no (1763)

Abast noble que no fa res. Abast al zangano.
Ei he temps - deu - no existia noblesa ni pleb.

c) Atac contra religió

Consideració de Toynbee sobre actitud regle XVIII i perjudi diferència occidentalisme nuón amb espírit tècnic. Il·lustrat regle XVIII ataquen deu i deu dels cristians. No el deu dels deïtes, nió el deu cristià, que ataquen com a més racional i il·lògic, i va contra el que ells pescheven.

Hi han cuchilladas contra Englera:

Pietro Giannone. Historia civile del regne di Napoli (1723)

escrita per demostrar deus n'havia preparat unipar sempre jurisdicció civil (no dones tínia ^{regalita} jurisdicció). Però després desenvolupa fermament

- 1. Però temporal
- 2. Democlastia
- 3. Anti jerarquia

Excomunicat, passa de ciutat en ciutat. Sabora el llina i acaba presó (1676 - 1734)

Jean Meslier. Home del mateix deus. Cura de Étampigny - Champaña
Testament (1729) Furor iaculap.

Frenesi de blasfemis. Rabia. Acusa religión d'importuna.

Ademís, havia que acabar reis i prínceps ateisme.
No se'l pot llegir sense horror!

Johan Christian Edelmann (1698 -) luterà capellà i preceptor

Theos en o logos! Deu s raó!

Spinozista. Die Göttlichkeit ist Vernunft (1741)

Atacs contra religió revelada

Anglaterra:

John Tyndall: Christianity as old as the Creation (1730)
they natural.

Franga: fama m'í man, però dirigít people i m'í abae fi.

Escola filològica alemanya

Baumgarten Michaelis: Einleitung in die gött. Schrift des Neuen Bundes (1752)
Sender: Deu Vell. Txl. nos mateix nos

Reacció: apologetica cristiana

(4)

1757. Histoire des cacouacs de ^{Jacob Nicolas} Moreau.

1750. Palissot. Philosophes.

17. Trum.

U. anglican Warburton, bisbe de Gloucester
Butler, de Durham.

Alta: Feijó. Kunarski. Solhi tot Antonio Senovesi,
Elementa Metaphysica

La ciutat ideal del segle XVIII

Anem a veure què es proposaven per els que criaven aquells ordes. Ferist en compte que tots no s'havien uniformats. Vico, a Itàlia, clamava no consideració orgànica, però uns principis (1725) no foren acceptats. Això fou gran triomf i nom s'espera.

A) En primer lloc, aconseguir felicitat. Era desenvolupament moral del good humour de Shaftesbury. Però felicitat ara s'considera com un deure.

B) En segon lloc, aconseguir-la pel sol camí de la raó i l'illuminada per la llum.

Criteri de la veritat és allò que ha existit sempre i en totes parts, fora diferències imperceptibles

¶ La raó és igual a l'espina d'innocència - Aufklärung. Definició Kant: mitjà aconseguir superar infància home = crisi creixença.

S'impugna racionalisme

francès Vico
es cit Locke a partir 1724 Fradreit
Cristian Tratado de goberno civil
es cit Wolff a Alemanya (+1754)
Profesor de Halle. 1679-
Vernunftige Gedanken (1712)
Tot ho agafa filosòfic, permanent i sistemàtic
1721 alaba a Confucius - racionalisme
Ramon universal al seu temps ara desaparegut?

En definitiva: Sapere aude, per què?

C) Per implantar Deisme: (Deu natural, desconegut i incomprensible)

Per implantar nova moral: { tolerància
humanitat
beneficència

Per modificar portums per lleis → per conquistar Estat.
Per descobrir secrets Natura

Confiança absoluta legislativa:

Aquí comença moviment:

Jean Jacques Burlamaqui: Símetra (1748)

Principes des droit naturel

La ley ^{natural,} ~~humana~~ que diu me. i oh s pot remeixer
is rat.

↓ acabant

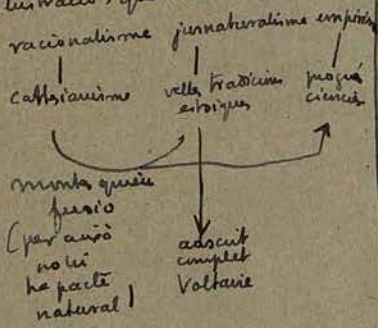
1783. Filangieri. Della Scienza delle Legislazione que
reclamaba Sabi legislador arranjat min.

La Il·lustració francesa

MONTESQUIEU, Carles de Secondat, baró de (1689-1755)

Consideracions de MEINECKE.

Montesquieu es més format que Voltaire. No tan fàcil adquiridor del coneixement, però més profund i perdurador. És fidel representatiu de l'Il·lustració, que havia nascut

Tarda 20 anys a escriure-la

"limita al poder al poder".
 legislatiu = fa lleis
 executiu = les aplica com general
 judicial = " " com particular

Per govern despòtic, si no pnia Turquia

L'Esprit de la Carta Magna (1721), va a produir dos obres ambuclives. Recull lectures i meditacions viatges continent i Anglaterra.

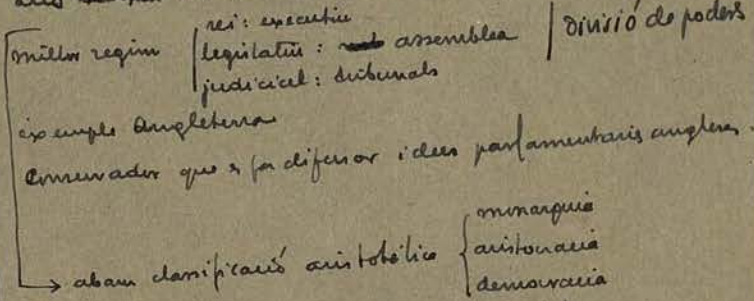
Consideracions sur la grandeur et decadence des romains (1731)

Leçons d'història política:

Exemple jurament francesa de l'Esprit Roma republicana es fa - regens Pirenne - campió llibertat política

L'Esprit des lois (1748). Triomf de l'Il·lustració. 22 edicions en 1 1/2.

elles s'ocurren diverses indicacions històric, social i polítiques

Montesquieu { despòtic - arbitri reial
 monàrquic - govern rei d'acord lleis ancestrals
 republicans { aristocràtics
 democràtics

Republècia = bona virtut
 Monarquia = l'honor (per honor el'ambició) - temps
 Despotisme "honor al castig" - pauca càstid

Però Montesquieu desconegué q.a Anglaterra la divisió poder estava apoiada dans socid, i endut teoria s'equivocà a dir Anglaterra reparació era completa.

VOLTAIRE. Francisco Me Arouet (1694-1778)

PIRENNE "el fet el plus grand an-
ti-an de idea de tolerancia et de
liberts espirituals qui devaint fai-
re la grandeur du 19e siecle".

"Ecraser l'infame"

Dictionnaire philosophique. Vains
dres. Predomini absolut ras sobre
qualrevel pericis personal, fami's
entusiasme.

Asqui's revol's esprit aberte". Si deu
no expiti's, caldrá inventar-lo"

"En el repertori me' pres'e i' clar dels
abens que han perdut l'antia regim".

Voltaire us tenia per a forces
crear politicament.

Home brillant, entregat a la vida, al plas' i a la faci-
libat plome. Home representatiu del seu regle, sense
transcendencia posterio. De seva obra sta' acabada, i no in-
teressa més que pel seu art (Meinecke).

"Lluita general contra autoritat". Enemi de l'Esplia,
ant de la St. Inquisicio'.
Vida agitada. Fill notari. Residencia Anglaterra,
contacte fillof'a Locke.

Com a literat: L'Enriade: algunes tragedes

Com a historiador:

Le Siacle de Louis XIV (1751)

Disciplis respecte Louis XIV. Paralls miraments.
Pas crítica suspensió i fanatismes.

Essai sur les moeurs et l'esprit des nations (1756).

d'emp'a paraula fillof'a de la histria.

Una fil. de la histria sense deu.

Segons Meinecke: feta a gust de la burgesia
de la que V. procedia.

(La alia bouda, per remoradora. Però impressió
constant. Serqui no parlava iei, sino pols,
i era "tableau" del seus costums, encara q. no
explicats).

Honor a la intolerancia

Enai's apologia tolerancia i' deisme.

Escepticisme a fons | Candid | cnts socials i politics.
| d'ingenu |
| miraments |
Disarte de la bonne. Ironia sobre la Providencia

Polemica peris dista publicista

afers | Calas - roué per haver matat seu fill / volien
| Sirven - negat " " " " / convertir
| " " " " " " / catolicism
| " " " " " " / i Voltaire
| " " " " " " / es rehabilita

Influencia Europa dels Ferney | Frederic I
| Caterine II
Esprit ambucliu, segons PIRENNE, en l'actitud moral,
feta des jorits que l'educaren, de caritat cristi'ana.

La segona generació de l'Il·lustració: els enciclopedistes

La generació de 1748, la de l'Esprit des Lois, apareix
no formant un sol bloc, sinó amb dues tendències:
la racionalista - materialista - aristocràtica (Voltaire)
la sentimental - espiritualista - popular (Rousseau)
Aquesta dues tendències s'ocoron Revolució francesa, i seran
font i ideològiques importants regle XIX i XX (Pirenne)

Com a ~~delimitador~~ est-labrador Enciclopedia.

I. TENDÈNCIA MATERIALISTA

avançant racionalisme fred, per superar materialis-
me:
Voltaire havia estat pantheïsta.
Arriba moment en que a diu ateïsmes "Vici homo talent".
Parabint d'això:

BENOIT DE MALLET en Telliamed com que copia origen
Nature i l'home neure recomitat creació
ingles HARTLEY: El pensament radia fibrilles mèdula
Julien DE LA METTRIE: "L'ateu de hedeu II". Histoire
naturelle de l'âme. L'anima procreate naturalis
L'homme machine L'homme plante.

BARON D'HOLBACH. Systeme de la Nature (1770)

Monomonia antireligiosa. Apoloogia de l'ateïsmes.
De l'homme | accentus concepció materialista
De l'Esprit

ADRIÀ HOLVETIUS. De l'Esprit (1718). Instableis

anival materialista, a bass de l'Esprit i de la
del renuati no a ultra ança. Tinque gran coit
perque for autritat en una real. Per vole capa
inferniss sostenia que sols comptaven, rales la
taule vana, l'educació, peïmes, i el derri del
bes fills, despu. "L'amour de soi est la seule
bass que la quell on peïne fer es fundement
d'une moral utile."

Per Revolucio vole religi "Nature, amb
tres fills — Virtut
Rao"

Combat a for tote les
religi ons. Tot es mateu, i
el pensament es reunib l'itjacio
mateu.

Però pel repis de l'Estat en
ni hage religi o for creue
ànime immortal. Cal usar
Religi o intat.

Racionalment partidari
partit, libertat pensament,
premsa, criticari violencia,
monarquia moderament
constitucional pel fills of
i beneficencia posse.

ENCICLOPÈDIA (1751-1772). Condemnatada pape Clement VIII

en 1760.

Resum spirit representatiu Europa: ciència i vulgarització.
 multitud d'obres: Analisi, Resum, Pensament, Compendis, Bi-
 bliotèques, Diccionaris.

Precedent directe: Cyclopedia de Chambers. Fou augmenta que
 s'oposava traduir Diderot. Pés en man d'ell; D'Alembert →
 trau forma reflexe pensament materialista i positivista, encara
 que s'perseguié donar-li llum de progrés. ~~Per~~ Caràcter fran-
 cament anti clerical fa perquirité ni s'empesca maròmica:
 en 1741 Ramsay, gran mestre, s'oposava fer això (HAZARD)
 però fallà aquella.

Le "Cosaque de la filosofia" - com vobis propaganda altre - for
 monarquies, ^{ant} galotians i liberal. Objecte represent "bonheur".
 Contre Església, contra govern i altres regim.

Diccionari universal coneixement temps
DIDEROT. En ell temps a una duplicitat, dubte. Home prodigiós i sàber.

Père du famille
de fils naturel

Locke
 Shaftesbury } liberisme moralitzador
 Bayle.

Pensées sur l'interprétation de la nature (materialista)

Admiració clàssic
 Idealisme étic que mita cause materialisme.

Pedagog

Inclujón. Artífex "moral laica i humanitaria"

Proposa nou sistema d'educació

"estatal, obligatori i laica"

fora llatí.

Professor ha d'observar ànima alumna.

Això perquè a la
 civilitat, l'home que em-
 palma, el que té les
 dos emicés: materialis-
 ta i romàntica. És
 l'home que, segon ell
 s'afineix, llenta d'entre
el l'home natural i
l'home artificial, en
 una lluita que dura
 regles i no s'resolcha

LA TENDENCIA NATURALISTA: ROUSSEAU

Es possible resumir tendència naturalista en tot aquell que s'oposaren - en nom de Tradició - a les tesis religioses i morals de Locke, Diderot, Voltaire, etc. Però a més d'aquests, hi ha grup altra quant, cosa també curiosa, que no creuen materialisme coherent ni ateisme religiós.

Anglaterra presenta tipus més clars:

NOVELA

- DANIEL DE FOE (Robinson Crusoe (1719)). Moral optimista de l'home abandonat. Moral és innata.
- RICHARDSON (1689-1761). Escritor sentimentalista, de fama universal. Pamela (moralitzadora virtuosa, que s'ha casat per homes la volia seduir)
- Clarissa Harlowe (1748) Tipus reductor

RELIGIO

JOSEPH BUTLER, obispo de Dushan. Analogia religión natural i revelada (1726).

PENSAMENT

BERKELEY (1685-1753). Custari, en conseqüència, de Richardson, Montaigne i Voltaire. Bisbe de Cloyne, Irlanda, de de 1734. Abans havia intentat fundar associació cristiana amèrica del Nord.

L'acceptació havia nascut de la repugnància inconscient que subfamília vivia independentment espírit. Això no havia accentuat empirisme i havia renunciat de Locke. Berkeley fa de l'espírit la sola realitat i retorna a Plató.

Influència sobre cercles d'Oxford i moviment "metodista" - pietisme - evangelisme.

Creya que n'hi havia "més esteri material". No hi ha més que idees. Una poma és un complex d'idees intuitives. El meu corpi és "mirepresentació"

Sobre la primícia del associacionisme humà (1710). Crítica l'existència d'idees abstractes. Segon ell, sol podem tenir idees intuitives.

Dialóg entre Hydras y Philonous (1713). Aquest espiritualista, i el seu materialista. Conclusió "no hi ha matèria ni sentit per aquests substàncies de percepció espírit".

Famós prova de si existia realment substància fora de matèria material. Cec rebrova vista, venia 3ª diemissió. Operació cataracte, no!

Alguns, alguns filòsof, que veuen un parvul Locke, atribuïen Berkeley a conclusions diferents, en que s'afirmava necessitat existència Deu, creador espírit.

Filòsof o n'hi en veuen, però no sabem com rebrotar l. i veure 10.000 soldats morts per 10.000 canyons de 10.000 idees morts per 10.000 soltes idees?

Punt de partida: natura bona. Optimisme que home
serà també bo, perquè és natural.

Això queda caçat per Candide de Voltaire.

Home és dolent | Cal desfer maldat adquirida
natura bona.

↓
Rousseau
Contracte Social

mesis amb ell metafísica natural

Tota filosofia ha vingut contribuint a quebrantar mínim que els voltava
sobre religió, política, societat, moral. Però amb que ho reem-
placaven. Montaigne havia donat construcció política, però in-
clús a aquesta li mancava base ideològica capaç de descriure entu-
siams. Això ho donà Rousseau.

Herència ginebrina: impregnada naturalisme, de tipus
Staller q. scriu poemes sobre el Alps.

temperament vital, apassionat.

Davant problema sola solució és retorn a la natura.

Cal-lo qui amb Diderot abans de

Dicans presentat a l'Acadèmia de Dijon sobre si ciència i art
han contribuït a corrompre o a depurar la condició humana | 1749
| 1750

Dicans sobre l'origen de la desigualtat

Conclusió negativa. Home és de per si mateix intel·lectualisme.

Cal retornar a la natura i al sentiment.

Impugna ~~amb~~ educació natural - Emili (1762)

" amor simple i vida natural - Nova Heloïsa (1761)

Retorn al fanatisme. A base de la fe en la moral natural.

Fanatisme en el qual el Error Emèr s'identifica amb el mínim.

L'home és naturalment bo. Té fibres d'amor capaç de superar odi,
crueltat i interès.

Confessions.

salvatge - ci·vilitzant
campesí - ciutat
antic - modern

flam corromput

proprietat privada
crítica a l'establiment
agricultura. El
primer que va osar
dir "això és més"
fonda societat civil
i aca iniquitat.
El vic i impura depen-
den del pobre.

ROUSSEAU

CONTRACTE SOCIAL (1762)

CATLÍW. In democràcia col·lectivista.
Eix: permetre'ns homes comú el poder.

BOWLE. trobo força Rousseau en fraseologia.
en estabir adre sentiment orgànic i societat en nova base voluntat general democràcia?
socialisme?
No: Sitat totalitari (18-19)

Transformació revolucionària i idea natural de Rousseau

Locke: liberalisme pragmàtic
Montesquieu: " jurídica
Rousseau: pantamentarisme moral i religiós. D'aquí la força.

Naturalera producció home i iguals.
El sol sistema que a justícia per si mateix a aquell que, responen a le veu de Deu. fa home i iguals. Així vol a veu mitjançant
soverania en el poble
voluntat general
llei com expressió voluntat general, o
més majoria (aquí a el contracte social).

Inigualtat política. < democràcia
D'ací < socialisme
Pis, Rousseau, a veritatament demòcrata. (p. 88)
Opus de'n visió poder: Montesquieu

MORELLE Cods de la Nature (1755)

Contre propietat privada. What done a cada individu regim veus necessitat. Natura suranya comunitat bens

MABLY De la Legistation (1776)

mitjà d'acció sistema: comunitat agrari
abolició herència
República civil i política.
llei com antídot poble a desigualtat creixent.
Dret rebel·lions ciutadà amenaçant llei. ruptura unitat comunitat
fotomirria tot voluntat general

Formule veritable questio social moderna

Tendència Montesquieu

Condorcet (requeris tendència històrica)

Esquisse d'un tableau historique du progrès de l'esprit humain (1794, a curt sota Ferrer).

Idea del progrés continue (neca vico)
això porta igualtat raca i poble, ruptura sacerdot i seclau, emancipació individus, reunitat totum.

Liberalisme doctrinal
(fixos)

Expansió Enciclopedisme pàis mediterrani

(14)

Nous principis en {
desisme
jornaturalisme
liberalisme
racionalisme a ultrança
materialisme
comprovableme

Xoca tradició catòlica contrareformista Itàlia i Espanya

Secundària política s. XVII. Nous esperans. Moda fran-
cesa. Borbons.

Infiltració caps aristocràtiques. Excisió comunitat
nacional.

ESpanya

Espanya. Anti-tradicionisme. Carls III prohibeix Auto Sacra-
mentals.

Ferijó: racionalisme catòlic Teatro crítico

Mandú: Historia crítica de España (1763)

Cadalso: Cartas marruecas

Jovellanos: Informe sobre la Ley Agraria
memoria sobre la policía de espectáculos

Meléndez Valdés y Quintana

ITALIA

Regis viva la realitat, amb certes milà. Reformes Maria
Teresa. Múnicia i edes. Sent francès. En aquest cas de
cal unbar homes del grup del Capò, dits 1764.

BECCARIA: Dei delitti e delle pene (1764)

Verrì, Pietro: Meditazioni sulla economia politica

→ Posició front del romà, dret de contribuadors, no-
delat ocurantisme l'ut bizantina i farrago
Edat mitjana.

Des i castigs penals debien correspondre a delictes comú
d'inter societat, no ena sistema a ella.

No confunde deusa, amb justícia.

No confunde pas, amb criminal

Tota tortura: fora prems irracionals.

Codi deu preventiu, no condemnar

Filangieri: Della scienza delle leggi (1780)

Perrina: Imigrat a Berlín contra regim reaccionari
Victor Amadeu III de Savoia: Revolució d'Itàlia

organ de la
Società dei Pugni

animador prol.

Caràcter { racionalista
afançada - trivial y pedante.
universitaria - erudita

Pero fou única manera de preparar ressorgiment després formidable decadència queu Trenta Anys

3 centres: Saxonia, elamò ver, Renania

CHRISTIAN WOLF: Vernünftige Gedanken (1712). Raó universal. El bon professor de Halle.

CHRISTIAN MICHAELIS: Einführung in die gott. Schrift

JOHAN SEMMLER: Sole vell Testament.

Discípuls de Wolf: "els filòsofs populars"

BAUMGARTEN: Fundador estètica: Aesthetica (1750)

Maria MENDELSON (1729-1786). Tendència felicitat. Però sensuats existència deú i immutabilitat anima. Religió espiritualista. Així comença nova fase amb entroncament pietista.

El pensament britànic: HUME

(16)

Trajectoria britànica: Locke: empirisme ~~sensualisme~~
Berkeley = idealisme a ultrança.

HUME, David (1711-1776). Inscà. Resideix París. És en-
ciclopedista el consideren seu. Però ell ataca i similitud po-
nament aquests ra's, demostrant que no existeix. Serà
cop formidable.

Otra: Treatise on human nature (1739-1740)

Sensualisme → empirisme.

Sustància = positiu associatiu

Aníms - 30. Hay de percepció que a successiu continuu

Causa. No existeix causalitat necessària

El coneixement adquireix ides, no cos.

Impenetrabilitat concepció metafísica.

→ ataca formidable principi racional

ORIGENS IDEALISME ALEMANY

1. Juene set anys refugi aeducació francesa. És
quia intel·lectualitat cap Anglaterra, a través port
Hamburg. Hi intere maneria

2. Patristisme pedencia. Von Kleit. Ode a l'esperit
púria

3. Pietisme. Reacció contra luteranisme encorçat oficial

KLOPSTOK: Messiada (1748). meravellí, sobrenatural

Intellectual des canial =
ple idealisme.

buscador infatigable veritat

Comedia benygra

LEISSING: (1729-1781). És el um de l'Aufklärung, però
a lo vegada una nova orientació, portat-le a la de
Roussseau = francès.

Allgemeine deutsche Bibliothek (1766). Seguit alant Sau-
dopedia, però caràcter més racionalità.

Mrs Sara Kempton (1715-1787). She wrote the atopare

Critica: l'aco cont. Exponis' nimitat aut.